

בע"א (ירושלים) 17-10-4403 - אליהו בוהדנה נ' מדינת ישראל

בע"א (ירושלים) 17-10-4403 - אליהו בוהדנה נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים
בע"א (ירושלים) 17-10-4403

אליהו בוהדנה

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בירושלים

[14.11.2017]

כבוד השופטת סיגל אלבו

החלטה

1. רכב מ.ר. 8269074 (להלן: "הרכב"), נתפס בידי המשيبة ביום 10.10.17, בעקבות צו תפיסה לפי סעיף 23-
לקוקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, שניתן ביום 2.10.17.

2. צו זה ניתן על יסוד בקשת המשيبة בה נטען, כי ביום 20.9.17 וביום 28.9.17 נצפה הרכב עומד בצד' הכביש
ברח' גבעת שאול ובאמצעותו בוצעו עבירות של הדבקת מודעות ללא היתר, וכי מבחן המודעות נמלטו.

טענות המבקר

3. המבקר טוען כי לא הבדיקה מודעות באמצעות הרכב, וכי אין בראיות שצירפה המשيبة כדי להקים חשד סביר
לביצוע עבירה. כך, התצהיר של המבקר נערך ארבעה ימים לאחר האירוע האחרון ומשקלו נמוך מאוד, ולא הוצג
תיעוד של האירוע מזמןאמת. אשר לתמונות שהגישה המשيبة, לא ברור מתי והיכן צולמו.

4. כן טוען המבקר, כי תפיסת הרכב אינה דרשה לתוכלית המינימלית של מניעת עבירות עתידיות.

5. עוד טוען המבקר, כי תפיסת הרכב אינה מידתית וכי תוחלת העונש קטנה בהרבה משווי הרכב. כך, העונש המירבי
בעבירה זו הוא 600 ₪, בעוד ששווי הרכב הוא 30,000 ₪.
6. לבסוף טוען המבקר, כי התפיסה בוצעה באישון לילה מבלי שהודיעו למבקר על ביצוע התפיסה ומבל' שנכחו עדין
בעת התפיסה.

טענות המשיבה

7. המשיבה מתנגדת לבקשת וטענת כי הרכב נתפס בעקבות צו תפיסה שניtan על ידי בית המשפט, וכי ישנן ראיות לכך כי הרכב שימש לביצוע עבירה של הדבקת מודעות. המשיבה מצינית כי אין זו הפעם הראשונה בה מבצע המבוקש עבירות מסווג זה, וכי זו הפעם השלישייה בה נתפס רכבו של המבוקש בשל אותה עבירה, אך הדבר אינו מרתיע אותו מהמשיך ולבצע עבירה של הדבקת מודעות.

8. עוד טענה המשיבה, כי מדובר בעבירה הגורמת לפגיעה חמורה בחזות העיר ו אף מביאה לפגיעה קשה בצדκ החברתי.

דיון והכרעה

9. תנאי לתפיסתו של חפץ לפי פקודת סדר הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 הוא קיומו של יסוד סביר להניח כי בחפש נערבה עבירה או שמתכוונים לעבור בו עבירה. כאמור, המבוקש טוען כי אין בראיות שהציגה המשיבה לבסס קיומו של יסוד סביר לביצוע עבירה ברכב.

10. הראיות שציירפה המשיבה, וועל יסודן ניתן צו החיפוש והתפיסה, הן תצהירו של מר שם טוב רזיאל, מפקח גראפיי בעיריית ירושלים, וכן תמונות שצולמו על ידו. בתצהירו של מר רזיאל נטען, כי ביום 20.9.17 בשעה 05:30 ראה את "הרכב המבוקש" עומד בכਬיש ברוח' גבעת שאול וממנו מוציא מודעות לדבקה ברחבי העיר. לאחר פניות המפקח לבוחר שנגה ברכב, ברוח האחרון עם הרכב. כן נטען בתצהיר, כי ביום 28.9.17 ראה המפקח את הרכב פעם נוספת כשבחורים מוצאים מן הרכב מודעות וمبرיעים הדבקה ללא היתר.

11. המבוקש טוען כי אין לייחס משקל לתצהיר שכן זה נחתם ביום 1.10.17, 10 ימים לאחר האירוע הראשון ו-3 ימים לאחר האירוע השני, ואף לא צוין בו מסטר הרכב.

12. אני מקבלת טענה זו. חלוף פרק זמן של מספר ימים אינו פוגע במשמעותו של התצהיר והאמור בו, וזאת שדי בקיומו של יסוד סביר להניח כי בוצעה ברכב עבירה. אך גם העובדה שבתצהיר לא צוין מפורשות מספר הרכב אינו פוגע במשמעותו, שכן ברור כי הרכב המוזכר בתצהירו של מר רזיאל הוא הרכב נשוא הבקשה, שהרי הוא מכונה בתצהיר "הרכב המבוקש" (סעיף 2 לתצהיר).

13. די באמור בתצהירו של המפקח על מנת לחצות את הרף הנדרש על מנת לקבוע קיומו של יסוד סביר להניח כי הרכב שימש לביצוע עבירה של הדבקת מודעות.

14. תצהירו של המפקח אף נתמך בתמונות שצולמו על ידו, ובهنן נראה רכב ומודעות תלויות על קירות.

15. יובהר, כי לעניין זה, אין נפקא מינה האם המבוקש הוא שהדביק את המודעות בעצמו ודי בכך שקיימות ראיות המקומות יסוד סביר להניח כי רכבו של המבוקש שמש את מבצעי העבירה ככל עוזר להדבוקת המודעות.
16. מכאן שהתפיסה בוצעה אכן, שכן יש יסוד סביר להניח כי בחוץ נערה עברה עבירה.
17. אשר לטענת המבוקש, כי התפיסה נעשתה באישון לילה מבלי שהודיעו למבקר על ביצועה וambil שטרים מכוח צו שני עדים, הרוי שגם בטענה זו אין להביא לביטול הליך התפיסה. ראשית, התפיסה בוצעה על ידי שטרים מכוח צו שנין על ידי בית המשפט, ואין חובה להודיעו לבעל הרכב על תפיסתו עבור ביצוע התפיסה. שנית, המבוקש טוען כי התפיסה בוצעה ללא נוכחות עדים, אך לא ברור על מה הוא מבוסס טענותו, כאשר באותה נשימה הוא טוען כי התפיסה בוצעה באישון לילה, מבלי שהדבר הוביל לידעתו וambil שהיא נוכח בעת ביצוע התפיסה.
18. כתע, יש להוסיף ולבחון האם המשך החזקת התפוס משרת תכליות המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה, כשהתכלויות האפשריות הן תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החפשץ כראיה בבית המשפט ([בש"פ 342/06](#) חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל עמ' 10-9 (פורסם בנבו, 12.3.06).
19. כאמור, קיימים יסודים סביר לחשש כי הרכב שמש לתלית מודעות, וזאת בשני אירופים נפרדים, ועל כן חששה של המשיבה כי המבוקש ימשיך וישתמש ברכב לצורך הדבוקת מודעות הינו מבוסס.
20. בעניין זה אני מקבלת את טענת המבוקש, כי הוואיל ומדובר בעבירה שהקנס בגיןה הוא 600 ל"נ, אין מקום לתפוס רכב שעשו 30,000 ל"נ. ראשית, יובהר, כי הקנס בגין הדבוקת מודעה אחת הוא נמוך, אך כאשר מדובר בהדבוקת מספר רב של מודעות וכאשר מדובר בעבירה החזרת ונשנית על עצמה, הקנס יכול להגיע לאלפי שקלים ואף לעשרות אלפי שקלים. במקרה זה, החשד המិוחס למשיב הוא לגבי שני אירופים, כאשר בהתאם לאמור בתצהירו של מר רזיאל בכל אחד מהאירופים נצפו מודעות מוצאות מהרכב ולא מודעה אחת בלבד.
21. שנית, כאשר מדובר בתכליות היחיד על מנת להשיג את המטרה של מניעת עבירות עתידות.
22. משמצאת כי תכליות התפיסה מתקיימת, "יש לבחון האם ניתן באיזו ראייה להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה בחותה בבעל הקנס" (ענין לרגו הנ"ל, עמ' 12-11).
23. הוואיל ומטענות המבוקש עולה, כי הרכב משמש לו כאמור נידות, אני סבורת כי החזקת הרכב תהווה פגעה בלתי מידתית בKENINO של המבוקש, וכי ניתן לאתר "חולפות תפיסה" בדמות הפקדה כספית.
24. פסקית בית המשפט העליון מצאה כי הפקדות הנעות בין 25-30% משוו התפוס, כאשר מדובר ברכי רכב, היא סבירה ([בש"פ 10/6529](#) מג'ידש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.09.2010; [בש"פ 12/5769](#) מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.08.2012)).
25. בכלל הניסיות, בהתחשב באופי העבירה והקנס המוטל בצדיה, וכן בשווי הרכב שלטענת המבוקש עומד על 30,000 ל"נ, אני קובעת כי הרכב ישוחרר לידי המבוקש כנגד הפקדת סך של 5,000 ל"נ במוזמן או בערבות בנקאית בתוקף לשנה.
26. הסכם יושם כעוגבה לכך שהմבוקש ימנע מביצוע עבירות של הדבוקת מודעות ושלטים ללא היתר, מתוך הרכב.
27. אם תבוצע עבירה כאמור תהא המשיבה רשאית לעתור לחילוט הפקודה, וזאת בנוסף לכל הליך.
- ניתנה היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.